

رؤیا حضور برخی پدران در مدارس!

می‌پردازند و پای درددل‌شان می‌نشینند یا پدرانی که جهت بهبود وضعیت خانوادگی خود یا در صورت بروز مشکلی رفتاری در نوجوان‌شان، مشورت تخصصی می‌گیرند.

یک آمار غیررسمی نشان می‌دهد درصد زیادی از پدران، از این که فرزندشان در چه کلاسی درس می‌خواند یا در کدام رشته‌ی دانشگاهی تحصیل می‌کند و یا وضع تحصیلی او چگونه است، بی‌اطلاع‌اند! این پدران نمی‌دانند اگر شب‌ها قبل از خواب، برای کودک خردسال خود قصه بگویند یا زمانی هرچند ناچیز را صرف بازی با او کنند و به فرزند خود دیکته بگویند یا در مورد زمانی که در مدرسه گذرانده، پرس‌وجو نمایند، در افزایش اعتمادبه‌نفس او کمک می‌کنند و اگر در طول سال تحصیلی، به مدرسه‌ی فرزندشان مراجعه نموده و در جریان اوضاع تحصیلی او قرارگیرند، چه احساس غروری به فرزند خود هدیه می‌کنند.

در عصر ارتباطات که کودکان خلاق ما، با اینترنت و بازی‌های رایانه‌ای آشنا شده و توسط سایت‌های گوناگون، اطلاعات بسیاری از دنیای اطراف خود کسب می‌کنند، جای تعجب نیست اگر فاصله‌ی دو نسل، عمیق‌تر گشته و همین امر، سبب اختلافات زیادی بین فرزندان و والدین گردد! این شرایط، پدران را به توجه بیش‌تر و برقراری ارتباط عاطفی و فکری نزدیک‌تر با فرزندان موظف می‌نماید.

دیگر این که در موقع بروز مشکل، باید با کمک‌گرفتن از کارشناسان مجرب و با تغییر تفکر و اصلاح باورهای خود، ریشه‌ی بسیاری از مشکلات درون خود، خانواده و فرهنگ‌مان را بیابیم و با تغییر آن‌ها، دنیای بهتری را به‌وجود آورده و با فرهنگ‌سازی، در انتظار آینده‌ای روشن‌تر و بانشاط‌تر باشیم.

لیورا سعید

کارشناس ارشد روان‌شناسی

حضور پدر در زندگی کودکان، برای رشد عاطفی آنان اهمیت به‌سزایی دارد. به گفته‌ی روان‌شناسان، در رابطه‌ی بین پدر و فرزند، کیفیت رابطه، بسیار مهم‌تر از کمیت آن می‌باشد. هم‌چنین تحقیق‌ها نشان می‌دهد نبود رابطه‌ی عاطفی بین پدر و فرزندان، بر نتیجه‌ی تحصیلی و آزمون‌های هوشی فرزندان به‌خصوص پسران، اثرات منفی می‌گذارد. به گفته‌ی دو تن از محققان، «فیسر» و «لازرسون»، پدر می‌تواند تأثیر قابل توجهی بر رشد شخصیت از جمله افزایش اعتمادبه‌نفس، پیشرفت تحصیلی و حتی افزایش ضریب هوشی فرزندان داشته باشد.

اغراق نکرده‌ایم اگر بگوییم حضور پدران در جامعه به‌خصوص مهدکودک‌ها و مدرسه‌ها، به رؤیا شباهت دارد و اگر پای درددل همسران و فرزندان آنان بنشینید، به حقیقت مطلب پی‌می‌برید! اغلب فرزندان از عدم شرکت پدران‌شان در جلساتی که برای افزایش آگاهی والدین در مدارس تشکیل می‌شود، گله‌مند هستند.

در بیش‌تر گردهمایی‌هایی که در مدرسه‌ها یا مهدها برگزار می‌شود، شاهدیم که مادران، با شوق و احساس مسؤولیت حاضر شده و برای اطلاع از وضعیت فرزندان خود یا برقراری ارتباط بهتر با آنان، فعالانه شرکت جسته و برای تداوم این جلسه‌ها، پافشاری می‌کنند و از توصیه‌های کارشناسان بهره می‌گیرند.

این واقعیت که هنوز در جامعه، زنان، بیش‌تر مسؤولیت‌های آموزش کودکان را به‌دوش می‌کشند و بعد از معلمان و مربیان، به وضعیت تحصیلی آنان رسیدگی می‌کنند، جای تأسف دارد.

البته پدرانی هم هستند که برای پرورش و تربیت و رشد و شکوفایی کودکان و نوجوانان خود با مطالعه‌ی روان‌شناسی، با آنان به گفت‌وگو